

paa, at Afgiften for den første Hund paa Landet skal være ikke 16 f og heller ikke 1 Rd. , men 48 f . Forsaabidt det principale Forslag under Nr. 10 ikke skulde blive vedtaget, saa kan jeg ikke nægte, at jeg for mit personlige Vedkommende vilde finde det begrundet, om man gik ind paa et af de Forslag, som jeg har tilladt mig at nævne; thi det kan ikke nægtes, at der ved de ved anden Behandling foretagne Afstemninger er tilveiebragt en Uoverensstemmelse mellem Land og Kjøbstad. Jeg vil imidlertid for mit eget Vedkommende — jeg kan ikke her tale paa Udvalgets Begne — være meest tilbøielig til at slutte mig til det Underændringsforslag, der er stillet under Nr. 6 om, at Afgiften for den første Hund i hver Hunsstand sættes op til 48 f . Det vilde vistnok være en høj Afgift, naar man vilde forlange, at der paa Landet skulde betales 1 Rd. af en saadan Hund, og paa den anden Side vil jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, som gaaer ud paa at nedsætte Afgiften i Kjøbstæderne, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man dog, naar man sammenholder Forholdene i Kjøbstæderne og paa Landet, ikke maa glemme, at der allerede nu i Kjøbstæderne eksisterer en Hundeafgift, nemlig 1 Rd. af hver Hund, hvorimod der ei findes nogen Hundeafgift paa Landet. Naar man nu i Kjøbstæderne forholder Afgiften paa Hunde til 2 Rd. , indfører man der altsaa ikke en ny Hundeafgift, og den Forhøielse, som der der bliver Spørgsmaal om, er ikke saa høj som den Afgift, der er Tale om at indføre paa Landet; thi her indfører man en ny Afgift paa 2 Rd. Fremdeles gaaer jo Loven ogsaa ud paa med Hensyn til Hundebestattningen at indføre en Moderation, som ikke findes nu i Kjøbstæderne, nemlig, at Vindehunde skulle være aldeles frie for Afgift. — Det forekommer mig derfor, at, naar man skal vælge mellem disse Forslag, vilde man maastee gjøre bedst i at holde sig til Forslaget, saaledes som det blev vedtaget ved 2den Behandling, med den Forandring, at Taxten for den første Hund i hver Hunsstand sættes op til 48 f , Alt under Forudsætning af, at man ikke vil vedtage det principale Forslag under Nr. 10. — Der er af de samme ærede Medlemmer,

der have stillet dette Forslag under Nr. 10, stillet et Forslag under Nr. 12, der gaaer ud paa, at en Eier af en Hund, der oplyser, at et af ham løst Tegn er gaaet tabt, skulde kunne faae et nyt Tegn udleveret imod en Betaling af 16 f . Det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse neppe kan ansees for nødvendig. Man har havt Bestemmelser om Hundetegn og Hundeafgift i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne i en lang Række af Aar uden der at have havt en saadan Bestemmelse, men man har dog ikke, saavidt mig bekjendt, savnet den. Det har i Pragis ikke viist sig vanskeligt at faae et nyt Hundetegn udleveret, naar man oplyste, at man havde tabt det tidligere løste, og i saadanne Tilfælde at forlange denne lille Afgift af 16 f . forekommer der mig ikke at være Grund til. Søvrigt er dette Punkt jo ikke af nogen Vigtighed. Under Nr. 18 er der af de samme ærede Medlemmer stillet et Forslag, om hvilket jeg imidlertid antager, at de ærede Forslagsstillere ville erkjende, at det omfattes af Udvalgets Forslag under Nr. 16. Det gaaer væsentligt ud paa, at de Hunde, der have gjort Skade og ikke kunne optages, kun maae dræbes paa Stedet, saa at man ikke maa gjemme paa sin Hævn. Det Samme gaaer Forslaget under Nr. 16 ud paa, men det omfatter dog en videregaaende Redaktionsforandring, som vistnok maa erkjendes for at være heldig. Forslaget under Nr. 17 gaaer ud paa, at den optagne Hund, som ikke bliver indløst i rette Tid, skal kunne ikke blot dræbes, men ogsaa beholbes af Optageren som Eiendom. Udvalget har ikke kunnet tiltræde dette Forslag. Det er ikke, fordi man er ilde findet imod disse optagne Hunde og ikke kunde ønske, at de i mange Tilfælde ikke maatte blive dræbte, men man er gaaet ud fra, at naar Optageren har Ret til at dræbe en Hund, som er af nogen Værdi, og som han derfor selv kunde ønske at beholde, vilde han let kunne komme overeens paa en mindelig Maade med Hundens Eier, naar denne melber sig, efterat Optagningsfristen er udløben; melber han sig slet ikke, er det jo siensynligt, at der slet ikke vil stee nogen Indsigelse imod, at Optageren af Hundene fremdeles beholder denne. Spørgsmaalet opstaaer kun, naar Hundens Eier, efterat Fristen